

ความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อการจัดการความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19

CHINESE STUDENTS' OPINIONS ON SAFETY MANAGEMENT OF THAI UNIVERSITIES DURING COVID-19 CRISIS

เจีย ลี ดิง¹ และสุรวี ศุนาลัย²

Jia Li Ding¹ and Suravee Sunalai²

^{1,2}มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

^{1,2}Dhurakij Pundit University

Received: February 1, 2022 / Revised: May 12, 2022 / Accepted: May 13, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19 และเสนอแนวทางในการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19 โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยไทย ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 500 คน และสนทนากลุ่ม จำนวน 3 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนให้ความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 อยู่ในระดับมาก นักศึกษาจีนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และโปรแกรมการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต่างประเภทกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เสนอว่า มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจเพื่อจัดการภาวะวิกฤต ทำหน้าที่ประสานงานและให้บริการแก่นักศึกษา และจัดทำมาตรการความปลอดภัยในรูปแบบของการจัดการความต่อเนื่องทางธุรกิจ ครอบคลุม 1) การจัดการสุขภาพกายและจิตของนักศึกษา 2) การส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในภาวะวิกฤต คำนึงถึงความพร้อมของหลักสูตร ความสามารถและทักษะการสอนของอาจารย์ การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเรียน ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนรู้ การเข้าถึงทรัพยากรแหล่งเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ทางบวกระหว่างนักศึกษา และอาจารย์ และ 3) การส่งเสริมโอกาสในการได้งานของนักศึกษาช่วงสถานการณ์ COVID-19

คำสำคัญ: การจัดการความปลอดภัย โควิด 19 นักศึกษาจีน

Abstract

The purposes of this research were to study Chinese students' opinions on safety management of Thai universities during the COVID-19 crisis and to suggest a guideline for safety management of Thai universities during the COVID-19 crisis. This study employed the mixed method research approach. Data were collected from Chinese students who were

studying in Thai universities through 500 questionnaire responses and three focus group discussions. The research results show that Chinese students give importance to safety management during the COVID-19 crisis at the high level. Chinese students who differ in gender, educational levels, and study programs are not significantly different in their opinions; while students who study in different types of universities differ significantly in their opinions.

This research suggests that universities should establish an ad-hoc center to deal with the crisis by coordinating and providing services to students as well as developing safety procedures in a form of Business Continuity Management (BCM). The BCM includes: 1) the management of students' physical and psychological health; 2) the support of the continuation of teaching and learning during the pandemic by taking accounts of curriculum readiness, instructors' teaching abilities and skills, student engagement in learning, appropriate learning materials, students' accessibility to learning resources, and positive relationships between students and instructors; and 3) the enhancement of students' employability during the COVID-19 pandemic.

Keywords: Safety Management, COVID-19, Chinese Student

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ได้แพร่ระบาดในวงกว้างกว่า 200 ประเทศทั่วโลก ผลกระทบของการแพร่ระบาดนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อระบบการขับเคลื่อนประเทศไทยทั้งระบบเศรษฐกิจ สุขภาพและสาธารณสุข การศึกษา และสังคมโดยรวม ภาวะวิกฤต COVID-19 นี้ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาไทยในทุกระดับชั้น (Office of National Higher Education Science Research and Innovation Policy Council, 2020)

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) (2020) รายงานภาวะวิกฤตด้านการศึกษาจาก COVID-19 ว่าทำให้นักเรียนมากกว่าร้อยละ 90 ต้องหยุดเรียน และเรียนด้วยการเรียนการสอนแบบออนไลน์ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนแบบออนไลน์ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ ตลอดจนความพร้อมและความสามารถของผู้สอนในการจัดเตรียมการสอน (Hatthasak & Diloksumpun,

2021) ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลสำรวจของ United Nations Children's Fund (UNICEF) Thailand (2020) ยังพบว่า นักเรียน 8 ใน 10 คน รู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาการเงินของครอบครัว การเรียน การสอน และโอกาสในการศึกษาต่อ และนักเรียน 7 ใน 10 คน ได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจจากความเครียดและวิตกกังวล

ปี 2563-2564 ที่มีสถานการณ์ COVID-19 ในประเทศไทย มีนักศึกษาจีนมาเรียนในมหาวิทยาลัยไทยมากกว่า 13,000 คน อยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐกว่า 5,000 คน และในมหาวิทยาลัยเอกชนกว่า 8,000 คน (Office of Permanent Secretary, Ministry of Higher Education, Science, Research, and Innovation, 2021) เมื่อช่วงก่อนสถานการณ์ COVID-19 ระบาด มีแนวโน้มของจำนวนนักศึกษาจีนที่สมัครเรียนต่อในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น แต่การแพร่ระบาดได้ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษาจีนลดลงจากมาตรการควบคุมการเดินทาง และการตัดสินใจศึกษาต่อในประเทศไทย มหาวิทยาลัยไทยจึงให้ความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยของภาวะวิกฤต COVID-19 เพื่อให้นักศึกษา

ปัจจุบันมีความเชื่อมั่นต่อระบบการศึกษา และระบบสาธารณสุขในขณะศึกษาที่ประเทศไทย รวมทั้งเพื่อให้นักศึกษาใหม่ที่สนใจศึกษาต่อตัดสินใจเลือกเรียนที่ประเทศไทย ด้วยประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาชาติถึงระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจเมื่ออยู่ในประเทศไทยแม้การระบาดจะกลับมา (Paichayontvijit & Kwanyou, 2021)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับมหาวิทยาลัยไทย และหน่วยงานกำกับการจัดการการศึกษานำผลไปประกอบการวางแผนและพัฒนาการจัดการภาวะวิกฤตในสถาบันการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาจีนซึ่งเป็นนักศึกษาต่างชาติกลุ่มใหญ่ในมหาวิทยาลัยไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19
2. เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19

ทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถาบันการศึกษา จำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือ การศึกษาถึงความปลอดภัยของผู้เรียนในสถาบันการศึกษาด้านการจัดสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ และปราศจากอุบัติเหตุ ซึ่งมีหลักการใกล้เคียงกับ ISO45001: Occupational Health and Safety Management ของการบริหารจัดการ

ในภาคอุตสาหกรรม ลักษณะที่สองคือ การใช้หลักการบริหารที่เรียกว่า การจัดการความเสี่ยงมาเป็นกรอบการวิเคราะห์การดำเนินงานของสถาบันการศึกษา จึงยังไม่พบทฤษฎีหรือหลักการทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถาบันการศึกษาในภาวะวิกฤตโดยตรง ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้หลักการจัดการความปลอดภัย (Safety Management) ของ Waring (1995) ที่ได้รับการยอมรับในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น การบินและโลจิสติกส์ อีกทั้งหลักการของ Waring นำเสนอมุมมองเชิงระบบ และครอบคลุมการจัดการความเสี่ยงที่ใช้ในการบริหารสถาบันการศึกษาเช่นกัน

ความหมายและองค์ประกอบของการจัดการความปลอดภัย

การจัดการความปลอดภัย (Safety Management) คือ กระบวนการจัดการเชิงระบบที่ระบุหาสิ่งอันตรายต่อการดำเนินงานขององค์กร และวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ในขณะที่ยังคงรักษาความเชื่อมั่นได้ว่า การควบคุมความเสี่ยงเหล่านี้ยังมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อประสิทธิภาพองค์กร (Waring, 1995) มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. นโยบายด้านความปลอดภัย (Safety Policy) เป็นการกำหนดนโยบาย ขั้นตอน/วิธีดำเนินการ รวมถึงโครงสร้างภายในองค์กรเพื่อวางแผน ดำเนินการ กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
2. การจัดการความเสี่ยง (Safety Risk Management) เป็นการระบุถึงความเสี่ยง มีการป้องกันและการเฝ้าระวังที่จะควบคุมความเสี่ยงและจัดการกับความเสี่ยงนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การส่งเสริมด้านความปลอดภัย (Safety Promotion) เป็นการสร้างวัฒนธรรมของความปลอดภัย เพื่อยกระดับความปลอดภัยในองค์กรให้สูงขึ้น และลดความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ
4. การรับประกันความปลอดภัย (Safety Assurance) เป็นการสร้างระบบเพื่อควบคุมความ

เสี่ยง และมีความมั่นใจว่าระบบนั้นมีความต่อเนื่องที่จะสามารถป้องกันความเสี่ยงด้านใหม่ ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาองค์ประกอบของการจัดการความปลอดภัย 3 ด้าน ได้แก่ นโยบายด้านความปลอดภัย การจัดการความเสี่ยง และการส่งเสริมด้านความปลอดภัย เนื่องจากกระบวนการการรับประกันความปลอดภัยเป็นการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Hsu et al., 2010) ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถให้ความคิดเห็นต่อการรับประกันความปลอดภัยที่ต้องใช้ระยะเวลาในการรับรู้ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤตของสถาบันการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า การจัดการความเสี่ยงในภาวะ COVID-19 ของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนต้องดำเนินการให้ครอบคลุมการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค รวมทั้งบริหารจัดการให้มหาวิทยาลัยยังคงสถานะการดำเนินงานในช่วงภาวะวิกฤตได้อย่างต่อเนื่อง ตามมาตรการดังต่อไปนี้ การจัดการความปลอดภัยด้านสุขภาพของบุคลากรและนักศึกษา การสื่อสารทางบวกหรือการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ถึงสถานการณ์และการดำเนินการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนแบบ Information-based Teaching หรือการสอนด้วยการใช้ข้อมูลเป็นฐาน ให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการแสวงหาข้อมูล และวิเคราะห์/ตัดสินใจเลือกข้อมูลที่เป็นองค์ความรู้ได้อย่างเหมาะสม (Wang et al., 2020) นอกจากนี้การรับรู้ของนักศึกษาต่อการจัดการความปลอดภัยในสถานการณ์ COVID-19 สามารถอธิบายการผันแปรของการตัดสินใจเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยไทยได้ ($R^2 = 0.521$ หรือร้อยละ 52.10 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) (Ding & Sunalai, 2021) จึงเห็นได้ว่า การจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤตของสถาบันการศึกษาควรครอบคลุมถึงนโยบายการจัดการความปลอดภัย

การจัดการความเสี่ยงที่สามารถลด ขจัด หรือถ่ายโอนความเสี่ยงที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการดำเนินงาน และการยกระดับความปลอดภัยให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

วิธีการวิจัย

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา โปรแกรมการศึกษา และประเภทของมหาวิทยาลัย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ประกอบด้วย นโยบายด้านความปลอดภัย การจัดการความเสี่ยง และการส่งเสริมด้านความปลอดภัย

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 ต่างกัน

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยไทย ปีการศึกษา 2564 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกจำนวนตัวอย่างตามประเภทของการวิจัย ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ มีขนาดตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถาม (Questionnaire Survey) 500 ตัวอย่าง เป็นจำนวนที่มากกว่า 385 ตัวอย่างตามสูตรของ Cochran (1977) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

การวิจัยเชิงคุณภาพ มีขนาดตัวอย่างของผู้สนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มละ 6 คน จำนวน 3 กลุ่ม รวม 18 คนตามเกณฑ์ของ Guest et al. (2017) ที่กำหนดว่า ควรมีจำนวนกลุ่มสัมภาษณ์อย่างน้อย 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นการตอบครอบคลุมคำถามวิจัย ส่วนการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง กำหนดตัวอย่างให้เป็นตัวแทนครอบคลุมปัจจัยต่อไปนี้ ระดับการศึกษา (ตรี โท และเอก) โปรแกรมการศึกษา (ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสองภาษา) ประเภทมหาวิทยาลัย (รัฐและเอกชน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) มีเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามออนไลน์ ประกอบด้วยคำถามด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา โปรแกรมการศึกษา และประเภทของมหาวิทยาลัย และคำถามความคิดเห็นต่อความสำคัญของการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 ครอบครัวตัวแปรนโยบายด้านความปลอดภัย (ค่าความเชื่อมั่น $\alpha = .826$) การจัดการความเสี่ยง (ค่าความเชื่อมั่น $\alpha = .803$) และการส่งเสริมด้านความปลอดภัย (ค่าความเชื่อมั่น $\alpha = .854$) ส่วนเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สำหรับใช้สนทนากลุ่ม (Focus Group) ผ่านแพลตฟอร์ม DingTalk

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานด้วย Independent Samples t-test และ One-way ANOVA

การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามขั้นตอนของ Cardona et al. (2012) ดังนี้ 1) วิเคราะห์รูปแบบของข้อมูล (Pattern) 2) จัดกลุ่มข้อมูลออกเป็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ (Themes) และ 3) กำหนดชื่อหรือหัวข้อของประเด็นสำคัญ สำหรับการเลือกข้อมูลเพื่อจัดกลุ่มตามขั้นตอนที่ 2 นั้น วิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางของ Guba และ Lincoln (1981) ประกอบด้วย เป็นสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลต่างกล่าวถึงอย่างบ่อยครั้ง (Frequent Occurrence) เป็นสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นข้อเท็จจริงและให้ความน่าเชื่อถือ (Realistic and Credible Comments) และเป็นความคิดเห็นที่มีลักษณะเฉพาะ (Unique Concerns)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาจีนจำนวน 500 คน เป็นเพศชาย จำนวน 251 คน (ร้อยละ 50.2) เพศหญิง จำนวน 249 คน (ร้อยละ 49.8) ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 416 คน (ร้อยละ 83.2) ระดับบัณฑิตศึกษา 84 คน (ร้อยละ 16.8) ศึกษาในโปรแกรมภาษาจีน จำนวน 265 คน (ร้อยละ 53.0) ภาษาไทย จำนวน 118 คน (ร้อยละ 23.6) ภาษาอังกฤษ จำนวน 64 คน (ร้อยละ 12.8) สองภาษา จำนวน 53 คน (ร้อยละ 10.6) และศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 311 คน (ร้อยละ 62.2) มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 189 คน (ร้อยละ 37.8)

2. ความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19

จากตารางที่ 1 นักศึกษาจีนให้ความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.49 และ S.D. = .47) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเช่นกัน และมีระดับความสำคัญใกล้เคียงกัน คือ ด้านนโยบายด้านความปลอดภัย (Mean = 4.48 และ S.D. = .50) ด้านการจัดการความเสี่ยง (Mean = 4.49 และ S.D. = .53) และด้านการส่งเสริมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.50 และ S.D. = .52)

สำหรับรายการที่นักศึกษาจีนให้ความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มหาวิทยาลัยจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่รองรับการเรียนรู้จากสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อให้นักศึกษาทุกคนเข้าถึงการเรียนรู้ได้ในช่วงจำกัดจำนวนการรวมตัวในสถาบันการศึกษา (Mean = 4.58 และ S.D. = .58) มหาวิทยาลัยจัดระบบการให้คำปรึกษาด้านการเรียนในสถานการณ์ COVID-19 เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และเรียนสำเร็จตามเวลาของหลักสูตร (Mean = 4.58 และ S.D. = .63) และมีหน่วยงานหรือศูนย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการภาวะวิกฤต COVID-19 (Mean = 4.54 และ S.D. = .59)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19

ความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ในภาวะวิกฤต COVID-19	Mean	S.D.	ความหมายของ ระดับความสำคัญ
1. นโยบายด้านความปลอดภัย	4.48	.50	สำคัญมาก
1.1 มีหน่วยงานหรือศูนย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการภาวะวิกฤต COVID-19	4.54	.59	สำคัญมาก
1.2 มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเอื้ออำนวยให้การดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการในการจัดการภาวะวิกฤต COVID-19 ประสบความสำเร็จ	4.50	.64	สำคัญมาก
1.3 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายและมาตรการในการจัดการภาวะวิกฤต COVID-19	4.45	.62	สำคัญมาก
1.4 มหาวิทยาลัยสื่อสารนโยบายและมาตรการในการจัดการภาวะวิกฤต COVID-19 อย่างเปิดเผย รวดเร็ว และต่อเนื่อง	4.42	.64	สำคัญมาก
2. การจัดการความเสี่ยง	4.49	.53	สำคัญมาก
2.1 มหาวิทยาลัยจัดระบบการให้คำปรึกษาด้านการเรียนในภาวะวิกฤต COVID-19 เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และเรียนสำเร็จตามเวลาของหลักสูตร	4.58	.63	สำคัญมาก
2.2 มหาวิทยาลัยสร้างความเข้าใจแก่ชุมชน และหอพักต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัย เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตของนักศึกษาต่างชาติในภาวะวิกฤต COVID-19	4.53	.60	สำคัญมาก
2.3 มหาวิทยาลัยจัดหาประกันสุขภาพที่ครอบคลุมถึงการเจ็บป่วยจาก COVID-19 เพื่อให้นักศึกษาได้รับการเยียวยา	4.45	.69	สำคัญมาก
2.4 มหาวิทยาลัยมีมาตรการทางการเงิน เช่น แบ่งการชำระค่าเล่าเรียน ลดค่าเล่าเรียน เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ประสบปัญหาจาก COVID-19	4.38	.72	สำคัญมาก
3. การส่งเสริมด้านความปลอดภัย	4.50	.52	สำคัญมาก
3.1 มหาวิทยาลัยจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่รองรับการเรียนรู้จากสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อให้นักศึกษาเข้าถึงการเรียนรู้ได้ในช่วงการจำกัดจำนวนการรวมตัวในสถาบันการศึกษา	4.58	.58	สำคัญมาก
3.2 มหาวิทยาลัยดูแลสุขภาพของนักศึกษา (เช่น การจัดหาอุปกรณ์ป้องกันการติดเชื้อ การจัดหาวัคซีน) ตลอดจนกระตุ้นให้นักศึกษาปฏิบัติตามมาตรการการดูแลสุขภาพเป็นกิจวัตร	4.51	.61	สำคัญมาก
3.3 มหาวิทยาลัยมีบริการให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยาแก่นักศึกษา (เช่น ภาวะซึมเศร้า ภาวะเครียด) เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ในภาวะวิกฤต COVID-19	4.46	.69	สำคัญมาก
3.4 มหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาในการเฝ้าระวัง State Quarantine เมื่อเดินทางระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อลดโอกาสการติดเชื้อ	4.44	.67	สำคัญมาก
โดยรวม	4.49	.47	สำคัญมาก

3. การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากตารางที่ 2 นักศึกษาจีนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และโปรแกรมการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19 ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ในขณะที่นักศึกษาจีนที่ศึกษาในประเภทของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ

จัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 ของมหาวิทยาลัยไทยในภาพรวมแตกต่างกัน (Mean ของมหาวิทยาลัยเอกชน = 4.52 มหาวิทยาลัยรัฐ = 4.42) และแตกต่างกันในด้านนโยบายด้านความปลอดภัย (Mean ของมหาวิทยาลัยเอกชน = 4.52 มหาวิทยาลัยรัฐ = 4.41) และด้านการส่งเสริมด้านความปลอดภัย (ค่าเฉลี่ยของมหาวิทยาลัยเอกชน = 4.57 มหาวิทยาลัยรัฐ = 4.46)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19

		ความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19			
ปัจจัยส่วนบุคคล		นโยบายด้านความปลอดภัย	การจัดการความเสี่ยง	การส่งเสริมด้านความปลอดภัย	โดยรวม
เพศ	t	.932	.731	.817	.985
	sig	(.721)	(.213)	(.851)	(.505)
ระดับการศึกษา	t	.023	.263	.607	.315
	sig	(.982)	(.793)	(.544)	(.753)
โปรแกรมการศึกษา	F	1.393	2.400	2.519	2.500
	sig	(.244)	(.067)	(.057)	(.059)
ประเภทของมหาวิทยาลัย	t	.528	.748	.640	.669
	sig	(.015)*	(.069)	(.024)*	(.017)*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19

จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) นักศึกษาจีนให้ความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 มีประเด็น ดังนี้

นโยบายด้านความปลอดภัย

นักศึกษาจีนต่างเห็นว่าการมีศูนย์บริการหรือศูนย์เฝ้าระวัง COVID-19 ของมหาวิทยาลัยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นนโยบายด้านความปลอดภัย โดยศูนย์ฯ ควรมีบทบาทหน้าที่

1) เป็นศูนย์กลางสำหรับนักศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้นักศึกษาทราบว่าเมื่อต้องการความช่วยเหลือจะสามารถติดต่อกับหน่วยงานใดหรือบุคคลใดด้วยเวลาอันรวดเร็ว

2) ให้ข้อมูลข่าวสารสถานการณ์การแพร่ระบาดของประเทศไทยที่เป็นทางการหรือน่าเชื่อถือ ด้วยข้อความที่นักศึกษาเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้นักศึกษารับทราบข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นข้อมูลไม่สับสน และใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเดินทางเข้าออกประเทศ และการระวังพื้นที่เสี่ยง

3) จัดบริการดูแลสุขภาพกาย และสุขภาพจิต เช่น แจกจ่ายอุปกรณ์การป้องกัน แจกจ่ายคู่มือการ

ป้องกันและรักษาโรค คัดกรองโรคเบื้องต้น จัดประกันสุขภาพเกี่ยวกับโควิด 19 ประสานงานการกักตัวเมื่อจะกลับเข้ามาเรียน (State Quarantine) และจัดคลินิกให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยา

นอกจากนี้เพื่อให้มาตรการจัดการปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักศึกษาคาดหวังให้มหาวิทยาลัยประสานงานกับหน่วยงานของรัฐโดยเฉพาะสถานทูตจีนในการอำนวยความสะดวกด้านการทำเอกสารราชการเพื่อลดการติดต่อโดยตรง ตลอดจนเอื้อประโยชน์ให้กับนักศึกษาที่อยู่ต่างประเทศ เช่น จัดบริการออนไลน์สำหรับการทำเอกสาร VISA การขอใบรับรองวุฒิการศึกษา รวมทั้งเพิ่มเจ้าหน้าที่ที่ใช้ภาษาจีนได้ หรือมีเครื่องมือแปลภาษาจีนไทย รวมทั้งต้องการให้ประเทศไทยมีมาตรการที่เข้มงวดในการลดการกระจายของการแพร่ระบาด

การจัดการความเสี่ยง

จากความเห็นของนักศึกษาจีน สามารถจัดกลุ่มความเสี่ยงของนักศึกษาในระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดมี 2 เรื่องสำคัญ คือ การเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา และอันตรายของโรคที่ส่งผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต นักศึกษาได้เสนอความคิดเห็นต่อมาตรการการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อการจัดการความปลอดภัยด้านการจัดการความเสี่ยง

ความเสี่ยง	ความคิดเห็นต่อมาตรการการจัดการความเสี่ยง
การเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา	มาตรการด้านการเรียนการสอน 1) จัดทำ Learning Platform หรือ Learning Management System ที่ใช้ในประเทศจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ช่วยเหลือเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน และสัญญาณอินเทอร์เน็ตในการเรียนแบบออนไลน์ 3) มีหน่วยงานกลางให้คำแนะนำหรือความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีในการเรียน 4) ออกแบบกิจกรรมจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนนอกเหนือจากการฟังบรรยาย และดูคลิป เช่น อภิปราย เกม 5) บันทึกคลิปการสอน หรือมีบทเรียนสำหรับการทบทวน 6) วัดประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น การทำโครงการ/ชิ้นงาน การสอบปากเปล่า นอกเหนือจากการสอบข้อเขียนที่จำกัดเวลา เพื่อลดปัญหาเทคโนโลยีขัดข้องระหว่างการสอบ 7) จัดหาแหล่งข้อมูลหรือฐานข้อมูลทางการวิจัยที่ให้นักศึกษาบัณฑิตศึกษาเข้าถึงได้จากประเทศจีน 8) มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนแบบ New Normal ที่ให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับอาจารย์ และเพื่อนนักศึกษา เช่น การรับน้องใหม่ การไหว้ครู กิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ต่าง ๆ 9) ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเรียน เช่น ลดค่าเล่าเรียน เพิ่มจำนวนทุนการศึกษา มาตรการสร้างโอกาสในการมีงานทำ จัดกิจกรรมเพื่อสร้างโอกาสในการได้งานให้นักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ 1) สร้างเครือข่ายสถานประกอบการที่รับนักศึกษาต่างชาติฝึกงาน หรือรับเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา 2) สนับสนุนการให้ข้อมูลแหล่งงานหรืออาชีพทั้งในประเทศไทย และประเทศจีนให้กับนักศึกษา 3) ประชาสัมพันธ์ผลงาน/ชิ้นงาน/ความสามารถของนักศึกษาในสื่อดิจิทัลรูปแบบต่าง ๆ ที่สถานประกอบการหรือประชาชนเข้าถึงได้ 4) อบรมการจัดทำ Portfolio ผลงานของนักศึกษา 5) อบรมทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในสถานการณ์แพร่ระบาด เช่น ทักษะสำหรับการประกอบอาชีพอิสระ ทักษะทางภาษา

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อการจัดการความปลอดภัยด้านการจัดการความเสี่ยง (ต่อ)

ความเสี่ยง	ความคิดเห็นต่อมาตรการการจัดการความเสี่ยง
อันตรายของโรคที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต	มหาวิทยาลัยควรมีศูนย์บริการหรือศูนย์เฝ้าระวัง COVID-19 มีบทบาทหน้าที่ในการประสานงาน และให้บริการแก่นักศึกษาครอบคลุมทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิต เช่น เป็นแหล่งข้อมูลสถานการณ์การแพร่ระบาดของประเทศไทย แจกจ่ายอุปกรณ์การป้องกันการแพร่ระบาด อุปกรณ์ทดสอบการติดเชื้อ จัดหาวัคซีนโควิด 19 จัดบริการคลินิกให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิต และค่าใช้จ่ายในการกักตัวเมื่อจะเข้ามาเรียน

การส่งเสริมด้านความปลอดภัย

เพื่อยกระดับความปลอดภัยของภาวะวิกฤต COVID-19 นักศึกษาจีนเห็นว่า มหาวิทยาลัยควรกระตุ้นให้นักศึกษาปฏิบัติตามมาตรการการดูแลสุขภาพให้เป็นกิจวัตร และมหาวิทยาลัยควรดำเนินมาตรการจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4) ให้ครอบคลุมถึงการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาลดหรือปราศจากความวิตกกังวล และมีสุขภาพกายที่ดีพร้อมในการเรียนรูปแบบใหม่ในสถานการณ์ COVID-19

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาจีนให้ความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก นักศึกษาจีนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และโปรแกรมการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยไทยในภาวะวิกฤต COVID-19 ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยที่ต่างประเทศกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 ในภาพรวมแตกต่างกัน และต่างกันในด้านนโยบาย ด้านความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านความปลอดภัย โดยที่

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐ อาจเป็นเพราะนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนคาดหวังต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัยสูงกว่า เพราะมีค่าเล่าเรียนที่สูงกว่า โดยเฉพาะค่าเล่าเรียนในหลักสูตรสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่นักศึกษาจีนส่วนใหญ่ศึกษาเล่าเรียน (Paichayontvijit & Kwanyou, 2021)

การจัดการความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านความปลอดภัย นักศึกษาเห็นว่าการมีหน่วยงานหรือศูนย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการภาวะวิกฤต COVID-19 แสดงถึงมาตรการเชิงรุกของมหาวิทยาลัยที่มีหน่วยงานรับผิดชอบให้ความช่วยเหลือนักศึกษา ระหว่างการแพร่ระบาด สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นที่เสนอว่า มหาวิทยาลัยต้องกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษา ระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาด (Zhai & Du, 2020; Mok et al., 2021) อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรมีความร่วมมือกับภาครัฐเพื่อช่วยส่งเสริมการดำเนินการตามมาตรการจัดการภาวะวิกฤตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษาว่าจะได้รับการดูแลสุขภาพความปลอดภัยของสุขภาพกาย และสุขภาพจิต ตลอดจนการดำเนินชีวิตระหว่างอยู่ในประเทศไทย หรือเมื่อจะกลับเข้ามาศึกษาในประเทศไทย

การจัดการความปลอดภัยด้านการจัดการความเสี่ยงพบว่า นอกจากความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของสุขภาพแล้ว ความเสี่ยงอีกประการที่นักศึกษากังวลคือ

ผลกระทบต่อการเรียน จึงต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ และมีระบบการให้คำปรึกษาด้านการเรียน เพื่อช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และเรียนสำเร็จการศึกษา ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นที่ระบุว่า การจัดการความปลอดภัยต้องดำเนินการทั้งด้านสุขภาพของบุคลากรและนักศึกษา (Wang et al., 2020) การใช้ชีวิตประจำวันและชีวิตในการเรียน (Aristovnik et al., 2020) และการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ต่างออกไปจากภาวะปกติ (Phosai, 2021) โดยงานวิจัยของ Aristovnik et al. (2020) ทำการศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 30,383 คน จาก 62 ประเทศ พบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการหางานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา และความรู้สึกเบื่อหน่ายหรือกังวลใจในการเรียนช่วงสถานการณ์ COVID-19 ดังนั้นมหาวิทยาลัยต้องวิเคราะห์ความพร้อม 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมของหลักสูตรในการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ความพร้อมของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ และความพร้อมผู้เรียนในด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียน อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนรู้ (Phosai, 2021; Paichayontvijit & Kwanyou, 2021) นักศึกษาจีนส่วนหนึ่งขาดอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสม เช่น คอมพิวเตอร์ และต้องการให้มีแอปพลิเคชันที่สามารถเรียนได้จากสาธารณรัฐประชาชนจีนในกรณีที่นักศึกษาไม่ได้อยู่ในประเทศไทย

การจัดการความปลอดภัยด้านการส่งเสริมด้านความปลอดภัย มีเป้าหมายเพื่อสร้างวัฒนธรรมของความปลอดภัย โดยยกระดับความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย และลดความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อนักศึกษา การจัดการความปลอดภัยในด้านนี้คือ การจัดการความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management) ดำเนินการโดยประการแรก จัดให้มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีความรู้

ด้านการสอน (Pedagogical Knowledge) ทักษะการถ่ายทอดความรู้ และวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับการเรียนในภาวะวิกฤต วิธีการจัดการเรียนรู้ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก การเรียนรู้แบบโครงงาน การเรียนรู้แบบค้นพบ และการศึกษด้วยตนเอง (Phooddee & Pianpailoon, 2021) นอกจากนี้สามารถนำการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางออนไลน์ที่ผสมผสานกันระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน และการเรียนรู้นอกชั้นเรียน ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย ขณะเดียวกัน ต้องหาวิธีสร้างแรงจูงใจในตัวผู้เรียน หรือ Self-Learning Motivation เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความต้องการพัฒนาตนเอง (Growth Needs) และความใคร่รู้ (Curiosity) ต่อการเรียนรู้ (Diteeyont & Yoosamran, 2021) ประการที่สอง การสร้างความตระหนักของนักศึกษาถึงความปลอดภัยในภาวะการแพร่ระบาด มหาวิทยาลัยควรกระตุ้นให้นักศึกษาปฏิบัติตามมาตรการการดูแลสุขภาพเป็นกิจวัตร เพื่อป้องกันตนเอง และลดการแพร่กระจายของโรค (Zhai & Du, 2020; Mok et al., 2021) และมหาวิทยาลัยควรจัดบริการดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของนักศึกษาให้สามารถปรับตัวได้ในสถานการณ์ COVID-19 และพร้อมต่อการเรียนในภาวะปกติใหม่ (New Normal)

สรุปผล

นักศึกษาจีนให้ความสำคัญกับการจัดการความปลอดภัยในภาวะวิกฤต COVID-19 อยู่ในระดับมาก นักศึกษาจีนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และโปรแกรมการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต่างประเทศกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน นักศึกษายังมีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจเพื่อจัดการภาวะวิกฤต และมีการจัดทำมาตรการความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาส่งท้อนว่านักศึกษาจีนให้ความสำคัญต่อการจัดการภาวะวิกฤต COVID-19 ของมหาวิทยาลัยไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยควรจัดทำมาตรการความปลอดภัยในรูปแบบของการจัดการความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management) เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาปัจจุบัน และนักศึกษาที่สนใจจะศึกษาต่อ มาตรการควรครอบคลุมถึง

1.1.1 การดูแลความปลอดภัยด้านสุขภาพกายและจิตของนักศึกษา เช่น แจกจ่ายอุปกรณ์ป้องกัน คัดกรองโรคเบื้องต้น จัดประกันสุขภาพ COVID-19 ประสานงานการกักตัวเมื่อกลับเข้ามาเรียน (State Quarantine) จัดคลินิกให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยา ช่วยเหลือด้านค่าครองชีพและค่าเล่าเรียน และกระตุ้นให้นักศึกษาปฏิบัติตามมาตรการการดูแลสุขภาพจนสามารถปรับตัวในภาวะปกติใหม่ (New Normal) ได้

1.1.2 การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับภาวะวิกฤต คำนึงถึงการกำหนดหลักสูตรการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ความสามารถ และทักษะของอาจารย์ผู้สอนสำหรับการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) การสร้างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเรียน (Student Engagement) ความพร้อมของอุปกรณ์การเรียนรู้ การเข้าถึงทรัพยากร

แหล่งเรียนรู้ (เช่น แหล่งค้นคว้า ฐานข้อมูลวิจัย ห้องปฏิบัติการ แบบจำลองสถานการณ์) จากสถานที่ต่าง ๆ และการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา และอาจารย์

1.1.3 การส่งเสริมโอกาสในการได้งานของนักศึกษา โดยแสวงหาความร่วมมือกับสถานประกอบการ และส่งเสริมความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพอิสระ

1.2 มีศูนย์เฉพาะกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการภาวะวิกฤตทำหน้าที่ประสานงานและให้บริการความช่วยเหลือแก่นักศึกษา การมีหน่วยงานเชิงโครงสร้างจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษาเงินมากขึ้น

1.3 มีความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อส่งเสริมให้การดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการในการจัดการภาวะวิกฤตประสบความสำเร็จ และครอบคลุมบริการทางราชการที่เกี่ยวกับนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวัง และสิ่งที่นักศึกษาจีนได้รับจากการจัดการภาวะวิกฤต COVID-19 ของมหาวิทยาลัยไทย

2.2 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาติอื่น ๆ ในการจัดการภาวะวิกฤต COVID-19

2.3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เช่น อาจารย์ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา และผู้ปกครองเพื่อให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นที่หลากหลายมากขึ้น

References

- Aristovnik, A., Keržič, D., Ravšelj, D., Tomaževič, N., & Umek, L. (2020) Impacts of the COVID-19 pandemic on life of higher education students: A global perspective. *Sustainability*, 12, 8438. <https://doi.org/10.3390/su12208438>
- Cardona, B., Jain, S., & Canfield-Davis, K. (2012). Home-school relationships: A qualitative study with diverse families. *The Qualitative Report*, 17(70), 1-20. <https://doi.org/10.46743/2160-3715/2012.1738>
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques* (3rd ed). John Wiley & Sons.

- Ding, J. L., & Sunalai, S. (2021). Perception of Chinese students towards safety management during COVID-19 situation and service marketing mix in selecting study at Thai universities. *APHEIT Journal*, 27(1), 1-12. [in Thai]
- Diteeyont, W., & Yoosamran, L. (2021). Roles of educational technology for learning in new normal situations. *Panyapiwat Journal*, 13(2), 331-339. [in Thai]
- Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1981). *Effective evaluation: Improving the usefulness of evaluation results through responsive and naturalistic approaches*. Jossey Bass.
- Guest, G., Namey, E., & McKenna, K. (2017). How many focus groups are enough? Building an evidence base for nonprobability sample sizes. *Field Methods*, 29(1), 3-22. <https://doi.org/10.1177/1525822X16639015>
- Hatthasak, M., & Diloksamphan, P. (2021). A study of problem and satisfaction in online learning during the coronavirus disease 2019 (COVID-19) epidemic of the students of Kasetsart University, Bangkhen Campus. *Journal of Education Research, Faculty of Education, Srinakharinwirot University*, 16(1), 202-213. [in Thai]
- Hsu, Y. L., Li, W. C., & Chen, K. W. (2010). Structuring critical success factors of airline safety management system using a hybrid model. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 46(2), 222-235. <https://doi.org/10.1016/j.tre.2009.08.005>
- Mok, K. H., Xiong, W., Ke, G., & Cheung, J. O. W. (2021). Impact of COVID-19 pandemic on international higher education and student mobility: Student perspectives from Mainland China and Hong Kong. *International Journal of Educational Research*, 105, 101718. <https://doi.org/10.1016/j.ijer.2020.101718>
- Office of National Higher Education Science Research and Innovation Policy Council. (2020). *Procedures in higher education, science, research and innovation to support rehabilitation and restructuring of economy and society*. <https://www.nxpo.or.th/th/covid-19/> [in Thai]
- Office of Permanent Secretary, Ministry of Higher Education, Science, Research, and Innovation. (2021). *Number of new international students*. https://data.go.th/dataset/univ_std_11_06 [in Thai]
- Paichayontvijit, T., & Kwanyou, A. (2021). The economic impact of the COVID-19 situation to international programs in higher education in Thailand. *Thammasat Journal*, 40(3), 114-139. [in Thai]
- Phoodee, W., & Pianpailoon, C. (2021). The scenario of teachers after the COVID-19 crisis. *Panyapiwat Journal*, 13(2), 321-330. [in Thai]
- Phosai, E. (2021). The learning curriculum management in a crisis situation of school administrators under Nakhon Pathom Secondary Educational Service Office 9: A case study of the COVID-19 situation. *Journal of Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University*, 18(82), 22-31. [in Thai]

- United Nations Children's Fund (UNICEF) Thailand. (2020) *Preliminary report: Exploring the impacts and needs of children and youths during the COVID-19 crisis*. <https://www.unicef.org/thailand/th/media/4031/file> [in Thai]
- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). (2020, February 17). *Education: From disruption to recovery*. <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>
- Wang, C., Cheng, Z., Yue, X. G., & McAleer, M. (2020). Risk management of COVID-19 by universities in China. *Journal of Risk and Financial Management*, 13(2), 1-6. <https://doi.org/10.3390/jrfm13020036>
- Waring, A. (1995). *Safety management systems*. Cengage Learning Emea.
- Zhai, Y., & Du, X. (2020). Mental health care for international Chinese students affected by the COVID-19 outbreak. *The Lancet Psychiatry*, 7(4), e22. [https://doi.org/10.1016/S2215-0366\(20\)30089-4](https://doi.org/10.1016/S2215-0366(20)30089-4)

Name and Surname: Jia Li Ding

Highest Education: M.B.A., Dhurakij Pundit University

Affiliation: Dhurakij Pundit University

Field of Expertise: Digital Marketing and International Business

Name and Surname: Suravee Sunalai

Highest Education: Ph.D. in Human Resource Development, Texas A&M University

Affiliation: Dhurakij Pundit University

Field of Expertise: Organization Development, Knowledge Management, and Educational Quality Assurance